

Alt imens psykotiske 'regimeskiftere' går amok, breder der sig en verdensomspændende revolutionær ånd

Den 6. oktober (EIRNS) – Idet hun skelnede skarpt mellem handlinger begået af de skøre centralbankfolk, og så de økofascister og regimeskiftere, som de har finansieret og sluppet løs, talte Helga Zepp-LaRouche i dag under Schiller Instituttets webcast om ånden i den revolutionære optimisme, der fejer over kloden. Bestræbelserne på at vælte Trump, sagde hun, kan meget vel give bagslag, da justitsminister Barr og rigsadvokat Durham fortsætter efterforskningen af kuppet med møder i Storbritannien og Italien for at afdække den reelle udenlandske indblanding i det amerikanske valg i 2016 – hvilket Rusland ikke stod bag!

Samtidig vil forsøget på at anvende de terroristiske voldsomheder fra "et virulent og højtråbende mindretal" i Hong Kong til at udløse et regimeskifte i Kina ikke lykkes, da langt de fleste kinesere er optimistiske med hensyn til deres fremtid, hævdede hun. Indgriben fra den britiske guvernør i Hong Kong, Chris Patten, der opfordrer "folket" til at danne en alternativ regering i Hong Kong, gør det klart, hvilken rolle det britiske imperium spiller i forbindelse med kupforsøget. Kineserne, foreslog hun, skulle kræve en fuld undersøgelse af Londons kriminelle rolle i at støtte den voldelige 'Jacobiner-pøbel', der forsøger at ødelægge Hong Kong og Kina.

I kontrast hertil talte Zepp-LaRouche om Schiller Instituttets konference i New York den 5. oktober, der fandt sted som en del af fejringen af den internationale 'Måne-Observation', hvor hun og andre talere talte om det nye fremkommende paradigme, med temaet "Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig." Hun opfordrede tilhørerne til at lade sig smitte med den "sunde sygdom, månefeberen". "Stil jer ikke ud på sidelinjen," sagde hun. Den optimisme, der er nødvendig for at vinde, kommer af at bevæge sig ind i "de nye grænseegne for viden."

Talerrækken inkluderede en Andrea Jones, international direktør for NASAs 'International Observe the Moon Night' den 5. oktober; Dr. Xing Jijun, den videnskabelig rådgiver ved Kinas mission i New York; et bevægende tilsagn om støtte fra den russiske ambassadør i U.S.A. Anatoly Antonov, med historien om det amerikansk-russiske samarbejde i rummet; Medlemmer af Schiller Instituttets

videnskabelige team Ben Deniston og Jason Ross; NASA-stipendiat Aaron Olson, der forsker i helium-3 minedrift på Månen; og Joseph Foster, en signalspecialist om emnet: "Fra Diana-projektet til Projekt Artemis." Den fulde conferencevideo er lagt ud på Schiller Instituttets website.

Læsere af nærværende 'EIR Daily Alert' bør ikke gå glip af at se den dejlige "Jonathan Swift-agtige" – intervention af en repræsentant fra LaRouchePAC på et [såkaldt] 'town hall meeting' med Rep. Alexandria Ocasio-Cortez, den dumme, førende "Green New Deal" -proponent i Repræsentanternes hus. Det har bogstaveligt talt haft millioner af seere over hele verden. Kvinden fra LaRouchePAC optrådte lige nøjagtigt som en forstyrret øko-fascist, og sagde, at det ikke var nok at stoppe kulbrinter, at der ganske enkelt var for mange mennesker, og at selv bombing af Rusland ikke ville være tilstrækkeligt, fordi alle udsender CO2 – så vi må spise babyer for at stoppe klima-katastrofen! AOC's respons er uvurderlig.

Link til <https://www.c-span.org/video/?c4820884/eat-babies>

[Schiller-konference i New York: 'Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig'](#)

Den 5. oktober (EIRNS) – Dagens konference i Schiller Instituttet på Manhattan med ovennævnte titel, bød på seks udvalgte talere – enten via livestreaming eller personligt i salen – overbragte hilsner fra den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, en videohilsen fra Andrea Jones, direktør for NASAs internationale månenats observation (5. oktober), samt et stærkt videosegment fra en webcast med Lyndon LaRouche fra den 3. december 2009: "Lad os industrialisere Månen nu som basis for fremtidig udforskning af rummet". De begivenheder, der blev streamet live, var både dybt informative indenfor adskillige aspekter af videnskab og teknologi, og på samme tid en inspiration i forhold til at aktivere en tilstand hos menneskeheden, "hvor fantasiens styrke bliver nationernes politik", som moderator Dennis Speed udtrykte det, idet han citerede Lyndon LaRouche

Forinden livestreamingen begyndte kl. 13 EDT, startede konferencen med "Sangen til Månen" fra operaen Rusalka af Antonin Dvorak.

Efter Speeds bemærkninger (se transkription,) Jones' hilsener og LaRouches video, blev hovedtalen dernæst afholdt af Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche (se transkription). Hun startede med at udtrykke, at det er en "fuldkommen glædelig dag i dag" og at erklære, at "Månefeber er en sund sygdom."

Den næste taler var Dr. Xing Jijun, som er videnskabs- og teknologirådgiver ved Kinas Generalkonsulat i New York. Han uddybede, hvad han betegnede som de to nøgleord, innovation og samarbejde.

Benjamin Deniston fra LaRouches videnskabelige gruppe, "The Basement Team" -, talte derefter – via videoforbindelse – over emnet "Menneskehedens fremtid ligger ude blandt stjernerne", der beskæftigede sig med implikationer af videnskabelige resultater fra Månen med henblik på at forstå Universet.

Dr. Aaron Olson, tidligere NASA-forskningspartner, talte efterfølgende om "Udvinding af Helium-3 på Månen" og fremviste udstyr og koncepter, der er involveret for at få dette til at ske. Jason Ross' præsentation havde titlen "CO2-reduktionspolitik – dyrt, dødbringende og unødvendigt." Han førte tilhørerne gennem emnet med nådesløs ironi.

Joseph Foster, en signalspecialist fra New Jersey, holdt derefter en præsentation med titlen "Fra Projekt Diana til Projekt Artemis", hvor han gav en livlig historisk gennemgang af den teknologiske udvikling, begyndende i 1946 med de første radarsignaler, der blev reflekteret fra Månen under Projekt Diana, og op til nutiden og hvad der er planlagt for Artemis-projektet. Konferencen blev afsluttet med spørgsmål- og svar og afsluttende bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som forblev online under hele konferencen på trods af en tidsforskel på seks timer.

Afskrift: Mens neokonservative forsøger at inddæmme Trump, peger udvikling i Italien på vejen til det nye paradigme.

Schiller Instituttets internationale webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. marts 2019

Her er begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast:

HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og præsident. I dag skriver vi den 15. marts, »idus martiae.« Der sker meget i Italien og der tales om »idus martiae« og Julius Cæsar. Italienerne satser stærkt på at arbejde med Kina. Helga, du deltog i denne uge i en meget betydningsfuld konference med repræsentation fra den kommercielle sektor i Italien, men også fra regeringen. Jeg synes vi skal starte der, fordi dette har givet anledning til en fortsat panik blandt unilaterale, geopolitiske kræfter i Den Europæiske Union, der forsøger at holde Kina ude. Så hvad laver italienerne? Hvad er det, der foregår?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Som du måske ved, kommer præsident Xi Jinping på officielt besøg i Italien den 22. og 23., altså i næste uge. Det er kommet frem, at italienerne og kineserne i anledning af dette besøg vil underskrive en hensigtserklæring (MoU) om at samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet (BRI). Dette har forårsaget stor uro; Financial Times flippede ud, Garrett Marcus – som på en eller anden måde står [USA's nationale sikkerhedsrådgiver John] Bolton nær i Det Hvide Hus – sagde i hovedtræk, at italienerne absolut ingen gavn vil have af dette, og at det vil ødelægge deres image i verden i meget lang tid fremover. Så det kom temmelig rettidigt, at vi havde denne begivenhed i Milano, som var en begivenhed arrangeret i fællesskab mellem Movisol, som er Movimento Solidarita – LaRouchebevægelsens italienske søsterorganisation, ledt an af Liliana Gorini – og regionen Lombardiet. Emnet var netop Italiens samarbejde med Bælte og Vej Initiativet. Arrangementet havde længe været planlagt, så det er helt tilfældigt, at det fandt sted lige før Xi Jinpings statsbesøg.

Den første taler ved denne begivenhed var Michele Geraci, som er ministersekretær i ministeriet for økonomisk udvikling, og han er en person, der ved meget om Kina, hvor han i ti år virkede som professor. Han er nu leder af den italienske regerings ekspertgruppe angående Kina. Han gav en præsentation, hvor han nedtonede postyret omkring denne hensigtserklæring ved at gøre opmærksom på, at den ikke vil ændre noget; den vil ikke ændre Italiens alliance med NATO eller EU. Den betyder blot, at Italien vil få øgede eksportmuligheder

på det hurtigst voksende økonomiske marked i verden, som udgøres af Kina. Italien prøver udelukkende at indhente det forsømte i forhold til andre europæiske lande, som Tyskland og Frankrig, der allerede har meget mere handel med Kina. Så han gav et meget roligt og optimistisk billede af, hvordan dette vil gavne udviklingen af havnene Trieste, Genova, Palermo – samt udviklingen af anden infrastruktur. Han sagde, at det ikke betyder, at Italien opgiver andre projekter, fordi disse alle er nye investeringer. Kineserne vil bygge nye kajpladser i nogle af disse havne, så kineserne investerer i ny-etableringer, som vil øge den italienske økonomis produktivitet; der er altså ingen grund til at være bekymret. Så efter min mening var det meget informativt.

Efterfølgende holdt jeg en tale, hvor jeg i hovedtræk sagde, at alt dette foregår i en større sammenhæng, fordi det, der sker, tydeligvis er, at den kinesiske regering forsøger at skabe et nyt paradigme, som Xi Jinping altid kalder »et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden« eller »menneskeheds skæbnefællesskab« (□□□□□□ – red.). Og de forsøger at opbygge et nyt sæt internationale relationer, som vil overvinde geopolitik. Jeg nævnte det faktum, at der historisk findes 16 tilfælde, hvor en sekundær magt ville overtage den hidtidigt dominerende magts rolle, at det i 12 tilfælde førte til krig, og at det i 4 tilfælde betød, at den anden magt trådte i stedet for den første magt og overgik den uden krig. Jeg understregede det faktum, at den kinesiske regering og især Xi Jinping har gjort det klart adskillige gange, at det ikke er intentionen at erstatte USA's dominerende rolle i verden, og at de naturligvis heller ikke vil have en krig; men at de tilbyder en helt ny måde at relatere til hinanden på, som grunder på hensyntagen til den andens suveræniteten, på hensyntagen til forskellen mellem de sociale systemer, og på simpelthen at samarbejde på win-win basis.

Jeg udpegede følgende bemærkelsesværdige fænomen; efter Xi Jinping for omkring fire år siden annoncerede Bælte og Vej Initiativet i september 2013 i Kasakhstan, har dette historiens største infrastrukturprogram udviklet sig meget hurtigt. Nu er der 112 lande, der har forskellige grader af samarbejde og yderligere 30-40 internationale institutioner. I omkring fire år skrev de vestlige medier og de store tænketanke nærmest intet derom; de forbigik det eller lod som om, at dette historiens største infrastrukturprojekt ikke var til. Derefter, efter omkring fire år, begyndte alle medier og alle tænketanke på en tydeligvis koordineret måde pludselig et angreb mod Kina, hvor det udlagde BRI som ren kinesisk imperialisme: kineserne forsøger bare at få landene ind i gældsfælden; det er et autoritært system. I en vis forstand er det meget klart, at dette er en geopolitisk refleks, der er udløst af, at verden er i hastig forandring, og at magtcentret allerede er flyttet til Asien, idet Kina har påtaget sig lederskabsrollen i denne udvikling.

Så jeg synes, at den indlysende løsning på denne krise – og en stor beskyldning er naturligvis også, at Kina splitter EU, opdeler EU. Der er faktisk allerede 13 EU-lande, som har underskrevet MoU'er med Kina, og Italien bliver det første G7 land. Det er derfor, at de er så rystende nervøse over det. Det er klart, da det er den tredjestørste økonomi på kontinentet. Jeg understregede kraftigt, at de ikke behøvede Kina til at opdele EU; Den Europæiske Union er opdelt helt af sig selv. Se på splittelsen mellem nord og syd på grund af EU-Kommissions brutale nedskæringspolitik, som helt forarmede Grækenland, Italien, Spanien og Portugal. Der er en åbenlys kløft på dette punkt og en anden omkring problemet med immigration, som Øst- og Vesteuropa er helt uenige om. Faktisk har Kina mange gange argumentet for – og jeg er helt enig – at et samarbejde omkring Bælte og Vej Initiativet faktisk er måden, hvorpå Europa kan forenes, forudsat at f.eks. Frankrig og Tyskland ville anerkende, at det også er ensbetydende med en enorm forretningsmulighed for dem at deltage.

Hvis alle disse europæiske lande kort sagt ville sige, at det er i vores bedste interesse at samarbejde, ikke kun i multilaterale handels- og investeringsaftaler på det eurasiske kontinent, men især om at udvikle Afrika sammen, som er den eneste menneskelige måde at håndtere flygtningekrisen på – det kunne føre til en meget god udvikling. Men EU vil holde et topmøde om dette emne den 21. marts, og man har allerede udarbejdet en 10-punkts handlingsplan; det er klart en indsats for at imødegå denne indflydelse fra Kina. Så vil man holde et topmøde mellem EU og Kina i begyndelsen af april, og det er meget klart, at EU-Kommissionen er på en helt anden kurs end Italien. Men lad os nu se. Jeg tror, at Xi Jinpings besøget vil lykkes, og det på ny vil vise enhver, hvordan et samarbejde er i alles bedste interesse....

Se mere i videoen ovenover.

[Geopolitikerne fyrer løs på Italien i anledning af Kina; Målet er LaRouches eftermæle.](#)

Den 17. marts (EIRNS) – Betydningen af fremskridtet for Kinas Bælte- og Vejinitiativ og Lyndon LaRouches 'fire økonomiske love' i G7-medlemlandet Italien, fremgår af den ildstorm det fortsat trækker fra geopolitiske kredse, ikke kun i Europa og Washington, men også i Asien. Igen den 14. marts valgte

sådanne kilder som *'The Diplomat'* (hvis motto er: 'Kend Stillehavs-Asien') at udpege Italiens departementschef i det økonomiske udviklingsministerium, Michele Geraci, for angreb, i et forgæves forsøg på at splitte Italiens regering.

The Diplomat siger, at dens primære ekspertise er "geopolitiske tendenser i hele Stillehavs-Asien." Geopolitikken, som den er opfundet af det Britiske Imperiums "ledende tænkere", har altid betydet kunsten at holde andre magter og potentielle økonomiske magter i struben på hinanden. Magasinet's artikel den 14. marts: "Italiens risikable Kina-hasard" blev så godt som gentaget ordret to dage senere i Hongkongs 'South China Morning Post' og hævdede, at Geraci, kyndig og veldisponeret for Kina, leder en naiv italiensk regering på afveje; en regering, som ikke ser de forfærdelige farer ved store nationer, der samarbejder om økonomisk udvikling.

Magasinet begynder ved at lægge løgn på panisk løgn: "Forlydender om at Italien har besluttet at underskrive en aftale om officiel deltagelse i Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BRI), førte til en irettesættelse fra den amerikanske Trump-administration, hvilket igen førte til overfladesprækker internt i Italiens populistiske koalitionsregering"

"Som det første G7-land til at underskrive et aftalememorandum om BRI, vil Italiens deltagelse have stor symbolsk vægt for Kina. Men det ville næppe være nok til at legitimere BRI midt i et globalt tilbageslag imod initiativet, og Beijings egen kamp med en voksende gældsbyrde og en økonomi under opbremsning og med kvaler i forbindelse med en handelskrig med USA. I stedet advarer amerikanske diplomater korrekt om, at det vil skade Italiens eget omdømme."

Italiens regering er *ikke* delt i forhold til dette skridt. At det er et skridt af historisk betydning, blev gjort klart af Helga Zepp-LaRouche på konferencen den 13. marts, "Italien på den Nye Silkevej", som blev holdt af MoviSol-bevægelsen og Lombardiets regionale regering i Milano. Det åbner op for et "nyt paradigme" med gensidig økonomisk og kulturel fordel for større nationer, hvilket også vil gavne udviklingslandene, især i Afrika.

Geopolitikerne tager sigte således: "Kursændringen skal stort set tilskrives Michele Geraci, departementschef i Ministeriet for Økonomisk Udvikling. Geraci, der selv har tilbragt et årti i Kina, har i vid udstrækning sat Udenrigsministeriet på et sidespor ved at oprette sin egen 'Kina taskforce', og ved at tage fire rejser til Kina – alene i anden halvdel af 2018, herunder med økonomiminister Giovanni Tria og vicepremierminister Minister Luigi Di Maio."

Endnu mere skræmmende for geopolitikerne er historien bag dette epokegørende

træk, som det blev beskrevet af Liliana Gorini, formand for LaRouche-bevægelsen MoviSol i Italien, da hun talte til et LaRouchePAC-møde i New York den 16. marts (“Win-win samarbejde: Hvorfor verden må frifinde LaRouche”).

Politikken med ‘Verdenslandbroen’ bestående af store projekter med infrastruktur, offentliggjort og præsenteret internationalt af Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut; et ‘Nyt Bretton Woods’ internationalt kreditsystem, samarbejde med, og kredit til udviklingslande, Glass/Steagall-bankopdeling: Alle disse ideer fra Lyndon LaRouche, og tilmed flere, er blevet diskuteret blandt Italiens politiske, religiøse og kulturelle ledere i årtier. Styrken af LaRouches prognoser, skriftlige værker, præsentationer og interventioner siden 1980’erne er bredt anerkendt og husket.

Og så var der virkningen af den bitre ‘nedskærings-medicin’, som blev uddelt til landet, og til mange andre i EU, af EU’s geopolitiske elite centreret i London. Så snart Italien fik en regering, der ikke direkte var påtvunget af afpresning fra London, Bruxelles og Den Europæiske Centralbank, ville økonomisk forstandighed vinde frem.

Tilføj nu potentialet for en bro af ideer, imellem Italiens premierminister Giuseppe Conte, Kinas præsident Xi Jinping – som besøger Italien i denne uge – og præsident Donald Trump, som allerede nærer gensidig respekt og almindeligt venskab. Medlem af Europa-Parlamentet Marco Zanni, som af Italiens Lega-parti er betroet hvervet med udenlandske forbindelser i Europa-Parlamentet, talte til LaRouchePAC’s ugentlige fredags-webcast den 15. marts og bemærkede, at denne mulighed nu er til stede.

Zepp-LaRouche I Milano: ‘Hvad Italien gør lige nu er af den største historiske betydning’

Den 14. marts (EIRNS) – Idet hun talte ved en konference i Milano i går om “Italien og den nye silkevej”, fremlagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, et strategisk perspektiv for en hurtig forening af det nuværende smuldrende Europa omkring dets deltagelse i udviklingen af det

eurasiske kontinent og det store Bælte- og Vejinitiativ, et skridt, som hun antydede kunne blive den udslagsgivende faktor til at flytte verden væk fra den truende fare for udryddelse med kernevåben.

Potentialet for dette skifte "vokser hurtigere, end man tror", fortalte hun seminaret." Min prognose [er, at] perspektivet for at forene Europa – ikke nødvendigvis under EU-bureaukratiet, men som i de Gaulles opfattelse mere som et "Fædrelandenes Europa", der forener sig med Kina, med Rusland, med Bælte- og Vejinitiativet, den Eurasiske Økonomiske Union og de europæiske lande, for fuldt ud at samarbejde i dette nye paradigme – at dette perspektiv absolut er til stede."

"Det er også den eneste måde, hvorpå Europa kan påvirke den strategiske situation," tilføjede Zepp-LaRouche. Hun uddybede:

"Fordi hvis man havde et forenet 'Fædrelandenes Europa', der samarbejder med Bælte- og Vejinitiativet, herunder Tyskland og Frankrig, ville det være den bedste måde at få USA til også at opgive sin modstand – hvilket, som jeg sagde, ikke er præsident Donald Trump selv, men disse andre kræfter – og få USA til at deltage i det nye paradigme. Og jeg tror, at det er det eneste håb vi har for at undgå en katastrofe, hvor vi vil ende med Tredje Verdenskrig med atomvåben, hvilket betyder udslettelsen af civilisationen.

"Så i den forstand er det, som Italien gør lige nu, af den største historiske betydning; fordi Italien, med hvad Italien gør, med dets aftale-memorandum [for Bæltet og Vejen], men også dets 'joint ventures' med Kina i Afrika, kan blive rollemodellen for alle de andre europæiske lande."

Det Britiske Imperium og dets neo-konservative håndlangere vil blive drevet til vanvid, både af hvad Zepp-LaRouche foreslår, og af hvor og hvornår hun foreslog det. Hun er jo, når alt kommer til alt, en tysk politisk leder, samt lederen af det Internationale Schiller Institut, og ved hvad hun taler om, når det gælder Tyskland.

Dette initiativ kommer netop som Hendes Majestæts regering i Storbritannien – med premierministerens mislykkede Brexit-afstemninger i Parlamentet – har demonstreret for hele verden, at det er dysfunktionelt og ved at falde fra hinanden.

Mens de fumler rundt derhjemme, dukker Helga Zepp-LaRouche – hvis nyligt afdøde mand, Lyndon LaRouche, det britiske monarki stadig hader og frygter som dets førende modstander gennem det sidste halve århundrede – dernæst op i Italien og

taler ved en konference, som den LaRouche-associerede organisation MoviSol i Italien har været med til at sponsorere sammen med den lovgivende myndighed i Lombardiet. Desuden var den første taler ved konferencen den italienske undersekretær for 'Ministeriet for Økonomisk Udvikling' og medformand for regeringens 'Task Force China', Michele Geraci, på hvem Londons presseimperium netop har fokuseret deres skældsord, som den angivelige arkitekt bag Italiens tiltrædelse til 'Bæltet og Vejen'.

Og dette finder sted en uge før den kinesiske præsident Xi Jinping besøger Italien fra 22.-24. Marts, hvor han forventes at underskrive et aftale-memorandum om Italiens deltagelse i Bælte- og Vejinitiativet.

London og de vilde neo-konservative i Washington, D.C. har truet den italienske regering med ruin og udelukkelse fra "deres klub", hvis det skulle fortsætte dette MoU (Memorandum of Understanding), men Italien har hidtil holdt fast på sit – en holdning, som vil opildne resten af Europa også.

De sydlige og østlige nationer i Europa holder fast i at se det nye paradigme, der dukker op i Asien, som deres store håb; grækerne påpeger, at EU og de vestlige finansinstitutter, der raser imod de europæiske forbindelser med Kina, ikke selv tilbyder nogen investeringer; Portugal inviterer et medlem af det 'rådgivende udvalg for Kinas statsråd til bekæmpelse af fattigdom' til at holde fire konferencer på tre dage i denne uge i Portugal, om hvordan Kina eliminerer fattigdom.

Nu banker Bæltet og Vejen på dørene til Frankrig og Tyskland.

[Nye USA-raketter i Europa truer verdensfreden.](#)

Af Alexander Hartmann

Medens den amerikanske præsident Trump er besluttet på at trække de amerikanske tropper tilbage fra Syrien og Afghanistan og arbejder hen mod et helt nyt, produktivt forhold til Kina og mod nye fredelige forhold på den koreanske halvø, så bliver Russiagate-kupmagerne stadig mere paniske. På samme tid, hvor Trump

Hvis Europa tager imod USA's udstationering af ballistiske raketter med middellang og kort rækkevidde, understreger Zepp-LaRouche, så svarer dette til en selvmordspagt, eftersom Rusland har gjort det klart, at det vil bekæmpe sådanne mulige trusler. Europas grundliggende egeninteresse består i at få ophævet sanktionerne mod Rusland og genoprette gode forbindelser til Moskva, idet man forbinder sig med Bælte og Vej-Initiativet og Den eurasiske økonomiske Union og får skabt en sammenhængende økonomisk zone fra Atlanten til Stillehavet. Derved vil der opstå en "ny sikkerhedsarkitektur", som Europa så skal opbygge sit samarbejde med De forenede Stater ud fra.

Også Edward Lozansky, rektoren for The American University i Moskva, advarede den 26. februar i Washington Times om, at verden "vandrer i søvne" ind i en verdensomspændende atomkrig, og at denne proces må stoppes. Han skriver: "En god begyndelse kunne være et tresidet topmøde mellem stats- og regeringscheferne fra USA, Rusland og Kina – eller endnu bedre, et firpartsmøde, der også medtager Indien -, for at arbejde hen mod et nyt mønster for konstruktivt internationalt samarbejde. Det hele afhænger af Mr. Trump, for de andre trojkamedlemmer har allerede mødtes og vil afgjort tage imod hans indbydelse. Et sådant skridt fra Mr. Trumps side kunne ikke blot afværge den søvngængeragtige vandring hen mod atomkrigen, men ville bidrage til at sikre hans valgsejr i 2020, idet han erindrer os om, hvorfor han overhovedet blev valgt.

Netop et sådant samarbejde mellem Rusland, Kina, Indien og USA havde Lyndon LaRouche længe søgt at fremme, ikke blot for at stoppe Storbritanniens geopolitiske krigsførelse, men også for at skabe en vidtstrakt konstellation af kræfter, som andre nationer med god vilje kunne tilslutte sig, og som kunne indkalde til en ny Bretton-Woods-konference. Kun et sådant forum kan erstatte det bankerotte vestlige finanssystem med en kreditstruktur, der kan finansiere Den nye Silkevejs globale udvikling. Uden en sådan ny finansorden i stil med Den nye Silkevej er faren for en verdensomspændende krig, der udgår fra det gamle, døende system, praktisk talt uundgåelig.

DEN NYE SILKEVEJ SKRIDER FREMAD

Trods de nykonservatives sabotageforsøg fortsætter Bælte og Vej-Initiativet videre fremad. Stadig flere nationer ønsker at tage del i dette opbygningsprogram eller at udvide deres deltagelse. Her er nogle eksempler:

Myanmar: Statsminister Aung San Suu Kyi ledede sin regerings første møde i det udvalg, der skulle virkeliggøre de sidste september underskrevne aftaler mellem Kina og Myanmar om en økonomisk korridor mellem Kina og Myanmar. Det skal som en del af Bælte og Vej-Initiativet strække sig fra Kunming, hovedstaden i den

kinesiske provins Yunnan, gennem begge lande til Myanmars vigtigste økonomiske centre. Derpå diskuterede begge lande, hvilke projekter der skal have fortrinsret langs denne rute. Aung San Sun Kyi erklærede under mødet, at regeringen måtte "sikre sig, at de udvalgte projekter stemte overens med de nationale planer, retningslinjer og indenrigspolitiske forhold." Men hun understregede også, at Myanmar "er et land, der har en strategisk beliggenhed i Bælte og Vej-Initiativet. Myanmar må tage del i dette initiativ." Det 25 mand store udvalg, som består af ministre, lederne af de pågældende distrikter og andre embedsmænd, vil her i april deltage i det andet Bælte og Vej-forum for internationalt samarbejde i Peking, meddelte Irrawaddy-mediegruppen.

Malaysia: Statsminister Mahathir Mohamed har meddelt, at han i april vil anføre sit lands delegation til Bælte og Vej-forummet i Peking. Også den malaysiske finansminister Lim Guan Eng understregede under den kinesiske nytårsmiddag i Malaysia-Kina Business Council, at "de gode forbindelser mellem Malaysia og Kina bør fortsættes og styrkes" og tilføjede, at Malaysia fortsat ville understøtte Bælte og Vej-Initiativet.

Ny Zealand: Statsminister Jacinda Ardern udtalte, at ministeren for økonomisk udvikling, David Parker, vil deltage som leder af en handelsmission til Bælte og Vej-Initiativet i april. Ardern sagde, at man førte samtaler med Kina om fælles infrastrukturprojekter. Med den afgørelse sætter regeringen sig ud over den tidligere kritik af Bælte og Vej-Initiativet, som blandt andre udenrigsminister Winston Peters har ytret.

Libanon: Der blev talt om Libanons rolle i Bælte og Vej-Initiativet, da den kinesiske ambassadør i Libanon, Wang Kejian mødtes med statsminister Saad Hariri den 18. februar. Hariri har netop dannet sin nye regering, efter at parlamentets tydelige flertal havde udtrykt sin tillid til projektet. Kina vil være rede til at arbejde sammen med Libanon for at styrke den gensidige politiske tillid og koordinere politikken inden for Bælte og Vej-Initiativet rammer, citerede Xinhua ambassadør Wang for. Hariri takkede Kina for dets understøttelse af Libanon på det politiske, økonomiske og humanitære plan og sagde, at han glædede sig til "yderligere fremskridt i vort samarbejde med Kina på mange planer."

Iran: Der blev også talt om Irans rolle inden for Bælte og Vej-Initiativet under en omfattende diskussion af landets vanskelige situation, da den iranske udenrigsminister Jawad Sarif mødtes med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi i Peking. "Initiativet er af stor betydning både for Iran og for Kina", erklærede Sarif ifølge Xinhua. I følge det tyrkiske pressebureau Anadolu erklærede Wang, at Peking påskønner Irans rolle i de regionale forhold og imødeser med forventning en øget udvidelse af denne rolle. Iran og Kina vil kunne beholde

deres strategiske styrke i en region og en verden med dybtgående ændringer, hvis de forstår, at både Kina og Iran er lande med årtusindegamle kulturer og traditioner.

Det er på tide, at Tyskland og Europa opsiger deres "selvmordspagt" med det nykonservative krigsparti, forlader den hidtidige konfrontationsholdning over for Rusland og Kina og forbinder sig med Silkevejs-initiativet. Et væsentligt skridt i denne retning vil være at offentliggøre den virkelige baggrund for Russiagate-kampagnen mod præsident Trump og fremlægge den for den brede befolkning. Da dette næppe kan forventes fra de "gængse mediers" side, må borgerne selv lægge hånd på sagen. Hjælp selv med!

Hvorfor Vesten er ved at tabe i konkurrencen med Kina

Af Alexander Hartmann, den 10. marts 2019

Under den afsluttende diskussion på Schillerinstitutets seminar i Berlin den 27. februar fremhævede Helga Zepp-LaRouche Vestens kulturelle forfald og Kinas helt modsatrettede kulturpolitik som én af hovedårsagerne til Kinas overlegenhed over for Vesten i den meget diskuterede konkurrence mellem de to systemer.

Anledningen til hendes redegørelse var det spørgsmål, om Vesten rent faktisk indtager en konfrontatorisk holdning over for Kina, eller om det ikke snarere er Kina, der konfronterer Vesten. I sit svar beskrev hun først udviklingen inden for de sidste år. Kina har siden Deng Xiaopings tid fulgt reglen om at "holde bolden flad og ikke fremhæve sin egen rolle, men først og fremmest tage sig af sin egen udvikling." Men det har ændret sig, først og fremmest med Xi Jinping. "Xi Jinping har sagt, at vi må ændre vor rolle som verdensmagt til gavn for hele menneskeheden." Så har Kina også sat sit program "Made in China 2025" meget stærkt i forgrunden om at "blive globalt førende på verdensmarkedet inden for ti nøgleteknologier – computere, robotter, kunstig intelligens, el-biler og forskellige andre områder".

Selv om det nye silkevejsinitiativ er det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, så har Vesten i hele fire år næsten intet fortalt om Den nye Silkevej. "Fire års tavshed, så har man endelig bemærket noget: Lige et øjeblik! Det går for hurtigt, det der; og alle de lande, der tilslutter sig!" Og så begyndte Vestens angreb. "Det var virkeligt internationalt koordineret, pludseligt kom disse angreb fra CSIS 1) og fra europæiske tænketanke."

Det har udløst visse diskussioner i Kina, om det har været klogt at fremhæve 2025-programmets rolle så kraftigt og derved provokere og udsætte sig for alle disse angreb. "Så vidt jeg ved, har Kina trukket det en smule tilbage. Men på den anden side: kendsgerningerne taler for sig selv. Med landingen på Månens bagside er Kina i færd med at Kina overtaget føringen inden for udforskningen af Verdensrummet. Og her er der ikke længere nogle, der kan sige, at "Kina har stjålet teknologien i Vesten", for her er Kina blevet den førende. Og det samme gælder for kernefusion: reaktoren EAST-projektet, har opnået den højeste temperatur over det længste tidsrum."

Hun tilbageviste forsøgene på at "sværte Kina til" som for eksempel med påstanden om, at Kina forsøger at lokke alle de lande, det samarbejder med, i en gældsfælde. "Det stemmer ikke! I Afrika er der for eksempel mange lande, der har modtaget foræringer, altså ikke blot kreditter, men hvor Kina simpelthen har finansieret tingene, for eksempel i Ætiopien og andre lande." Naturligvis har Kina indflydelse. "Men det er min dybeste overbevisning, at Kina mener alt det, det siger, altså at der ikke er nogle hemmelige bagtanker, men at det er den konfucianske tankegang, der påvirker politikken. En harmonisk udvikling af alle stater, retten til at bibeholde sit eget system, ikke-indblanding, alt det er principper, som Kina følger."

FORLADT DE BEDSTE TRADITIONER

Først og fremmest er Vesten konfronteret med, at vi har vendt os fra vore egne bedste traditioner, tænk på (Friedrich) List, på Humboldt, Schiller, vor klassiske periode, hvor vore humanistiske tænkere spillede en større rolle; disse værdier har vi forladt. Og vi har erstattet dem med liberale eller neoliberale værdier – alt er tilladt, der er ingen faste principper mere. Næsten hver dag opstår der et nyt "køn", der er mænd og kvinder og indimellem er der efterhånden utallige underafdelinger. Det er muligt, men hvorfor fremhæver man det så voldsomt? Ungdomskulturen har jeg allerede været inde på."

Kina har i modsætning hertil forbudt hip-hop-musik med det argument, at "hip-hop har et degenereret kvindesyn, at det forkynder voldsanvendelse, at det promoverer ting, der er skadelige for ånden." Det samme gør sig gældende for

banale underholdningsudsendelser som for eksempel de quiz-shows, der er så udbredte i Vesten.

Over for denne underholdningskultur i Vesten fremhævede hun Friedrich Schillers idé om den æstetiske opdragelse. Den æstetiske opdragelse skal forædle mennesket. "Schiller spørger: 'Hvor skal forandringen komme fra, når staten er korrupt og masserne svækkede?' Dette gælder jo også i høj grad for os. Man kan ikke vente, at forandringen skal komme fra staten, og heller ikke fra masserne, for de er sløve, degenererede, slappe. Det er jo egentligt et spejlbillede af vort eget nuværende samfund, med andre ydre omstændigheder, men grundliggende det samme."

Schiller kommer så med det svar, at forandringen kun kan komme fra den store klassiske kunst, fordi den forædler mennesket. "Skønheden henvender sig ikke kun til fornuften, men også til sanserne. For skønheden taler til sanserne; men da skønheden hos Schiller er et fornuftbegreb, løfter den mennesket op på et højere plan gennem leg. Og Schiller siger, sådan som Cai Yunpei 2) i øvrigt også gør det, at det kommer an på at forædle mennesket i dets fritid."

Når mennesket arbejder og er nødt til at tjene til livets opretholdelse, har det ikke tid til overs, for så er det beskæftiget med nødvendige ting og har ikke tid til at give sig af med skønne ting. "Men hvis det i fritiden – i stedet for at spille den og ødsle den bort – giver sig af med skønne kunstværker såsom musik, maleri og digtning og fordyber sig i dem, så føler det sig ædelt i samme øjeblik og forbedres så at sige af skønheden."

Schiller har forsvaret denne idé om, at menneskets forædling finder sted gennem den æstetiske opdragelse "og det er netop også en grundliggende tanke i Kina". Xi Jinping har fremhævet vigtigheden af den æstetiske opdragelse "for alle samfundets lag, og jeg tror, at det er dette, der mangler her i Vesten. Her er der ingen, der taler om, at menneskene skal forbedre sig, tværtimod, alt er tilladt, og medierne beretter kun om de tåbeligste begivenheder, de største perversionser og de voldeligste hændelser."

I Fjernsynet er der ingen rigtige film længere, men kun "krimier, og krimierne er alle fyldt med meningsløs vold, med perversionser og pornografi. Der er en undersøgelse, der viser, at børn allerede fra seks- syvårsalderen er i stand til at finde frem til alt pornografisk indhold på internettet og det i den mest kvalmende form. Det har en uhyggeligt uheldig indvirkning på udviklingen af intelligensen, fordi det forrår mennesket ... Samfundet her i Vesten gør ikke noget for at forhindre det."

FØLGERNE AF DET KULTURELLE FORFALD

Hun kom derefter ind på følgerne af dette kulturelle forfald. Industrien beklager sig over, at 25 % af alle de 15-årige er uegnede til at bestride et arbejde, "fordi de er umotiverede, fordi de ikke gider noget, fordi de er på stoffer eller af andre grunde. Amerika har som industrination nu haft to år med faldende levealder. Tænk lige over det engang! Hvis der er nogen målestok for et samfunds økonomiske succes, så er det gennemsnitslevealderen." Og den er faldende i Amerika "på grund af alkohol og stofmisbrug; man har en opiat-plage af receptpligtige medikamenter, der har gjort folk afhængige. Og så går de ud på gaden, fordi opiatet eller medikamenterne er billigere der. Altså med andre ord: Vi har et kæmpeproblem her i Vesten."

Hun kom så ind på et nyligt fremsat program fra BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) om konkurrencen mellem Kinas og Vestens systemer. "Det er min overbevisning, at hvis vi ikke ændrer os her i Vesten, så behøver vi overhovedet ikke at hidse os op over Kina. For Kina vil udvikle sig videre, og Vesten vil frembringe den ene generation efter den anden, der er fuldstændigt ødelagt og fordærvet. Vesten er en døende civilisation."

De, der ikke kan se det, lever åbenbart "i en puppe... Når de nu og da har noget med børn og unge at gøre, så bliver de skræmte! De er aggressive, selv pigerne. Ja, unge piger er det virkeligt – hvis De ser, hvordan de unge omgås indbyrdes ved stranden om sommeren, så kan man kun sige: Det løber mig koldt ned ad ryggen! Og jeg mener virkeligt, at Vesten absolut må slå ind på et andet spor."

Hun mindede derefter om, at Tyskland tidligere havde et helt andet uddannelsessystem. "Jeg var så heldig stadig at have haft adskillige lærere, der repræsenterede Humboldts tanker, tysklærere, men også andre. Og det var en helt anden fremgangsmåde. Den moralske opdragelse stod i centrum." Men så kom OECD's uddannelsesreform i 1970, der smed Humboldt og "de sidste 2500 års dannelse" ud af pensummet, "altså Platon, Homer, Schiller, alt det forsvandt, og i stedet for det kom der praktiske ting – hvordan analyserer man annoncer i medierne og andet af den slags".

Kina gør derimod meget for at genoprette sin 5000 år gamle kultur. "De nævnte Dunhuang. Jeg har været så heldig at have været i Dunhuang og har set grotterne. Alt dette bliver ikke blot restaureret, men også fotograferet elektronisk, så at flest mulige mennesker kan studere dem. Alle andre kulturskatte restaureres med kærlig hånd og gøres tilgængelige for befolkningen. Og i grunden kan man sige, at Kina egentlig gør alt for at bringe sin befolkning ind på et godt spor."

Hun sagde til sidst: "Jeg tror virkelig, at Vesten er nødt til at vende tilbage til sin egen højkultur, til den italienske renæssance i Italien, til den tyske klassik i Tyskland, til École Polytechnique i Frankrig. Enhver nation bør virkelig forbinde sig med højdepunkterne i sin egen historie, og det må vi så bruge til at udvikle os videre ud fra. Og der bør finde en udveksling sted mellem alle kulturer, så at vi kan lære af hinanden og bringe os alle videre.

Enten gør vi sådan, eller også bliver Vesten trængt ud på historiens overdrev.

1.CSIS: Amerikansk udenrigspolitisk tænketank.

2.Den store kinesiske pædagog Cai Yuanpei (1868-1940) var undervisningsminister under Sun Yatsen i Kinas provisoriske republik.

Schiller Instituttets Konference på Præsidentens Dag – panel I, II & III

Schiller Instituttet afholdt den første amerikanske nationale konference i mere end femten år i weekenden på Præsidentens Dag, hvilket var en enorm succes i henseende til kvaliteten af præsentationerne og deltagelsen af tilhængere fra hele verden der deltog på konferencen. Konferencen, der nu præsenteres i sin helhed nedenfor, giver et sandfærdigt og optimistisk syn på mulighederne for menneskeheden som helhed for at overvinde den krise, som verden står overfor, mens det tidligere regerende, nu døende Britiske Imperium, kæmper for sin overlevelse mod den nye verdensorden, som tager fat i visionen fra Lyndon og Helga Zepp-LaRouche.

Panel I

Lyndon

LaRouche taler:

Et talent, der blev brugt godt

Jacques

Cheminade,

Præsident for Solidarité & Progrès: Lyndon LaRouches kommende verden

John

Gong,

Professor i økonomi ved 'University of International Business and Economics', Beijing: Kinesiske investeringer og amerikansk infrastruktur under nye sino-amerikanske relationer

H.E.

Ambassadør Vassily A. Nebenzia,

Ambassadør and Permanent Repræsentant for den Russiske Føderation ved de Forenede Nationer, præsenteret af rådgiver

Theodore Strzhizhovskiy,

den Russiske Føderations mission ved FN: Prospekter for øst-vest samarbejde: Den Russiske Føderations Synspunkt (transkript)

William

Binney,

tidligere teknisk direktør, NSA

Jason

Ross,

Schiller Instituttet, medforfatter af "Udvidelse af den Nye
Silkevej til Vestasien og Afrika": Det presserende behov for et nyt
paradigme i Afrika

Dennis

Small,

EIR's redaktør for Latinamerika: Retfærdighed i Verden – Hvorfor
Donald Trump må rense Lyndon LaRouche nu

Panel II

Video

af 'Den æstetiske uddannelse af mennesket for skønheden af sindet
og sjælen' – Panel II

Schiller

Instituttets kombinerede kor:

Benjamin

Lylloff, arrangement: "Mo Li Hua" ("Jasmin Blomst")

Benjamin

Lylloff, dirigent

H.T.

Burleigh,

arrangement: "Dyb flod" ("Deep River")

William

L. Dawson,

arr: "Hver gang ånden kommer over mig" ("Ev'ry Time I Feel
the Spirit")

Diane Sare, dirigent

Megan

Beets,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam, "Kunstnerisk og moralsk
skønhed" ("Artistic and Moral Beauty")

Bruce

Director,

kasserer, Schiller Instituttet i USA:

"Om LaRouches begreb om

betydningen af kunst for videnskaben, og videnskab for kunsten"

Diane

Sare,

administrerende direktør for Schiller Instituttets kor i New York
City: "Kor princippet"

Johannes

Brahms:

"Dem dunkeln Schoß der Heil'gen Erde"

(tekst fra Schillers

"Sangen om Klokken" ("Song of the Bell")

Schiller

Instituttets kor

John Sigerson, dirigent

Johann

Sebastian Bach:

Brandenburg Concerto No. 5 in D-dur, BWV 1050

I. Allegro

Schiller

Instituttets Orkester

John Sigerson, dirigent

Solister: Gregor

Kitzis, violin; Laura Thompson, fløjte; My-Hoa Steger, klaver

Ludwig

van Beethoven:

Choral Fantasia, Op. 80

Schiller Instituttets Orkester, Kor, og

Solister

John Sigerson, dirigent

My-Hoa Steger, klaver

Spørgsmål

& svar session

Panel III

Kesha

Rogers,

LaRouchePAC Politiske Komité, tidligere kandidat for den amerikanske

Kongres – Rummets grænseområder: Opfyldelsen af menneskehedens

skæbne som mennesket i universet

Thomas

Wysmuller,

Grundlæggende medlem af 'Det rette klima stof' ("The Right Climate Stuff"): Hvad NASA har gjort, og hvor NASA er på vej hen

Larry

Bell,

Grundlægger, Sasakawa Internationalt Center for Rumarkitektur,
'College of Engineering', Universitetet i Houston: Hvad der gør
mennesker enestående

Benjamin

Deniston,

LaRouchePAC Videnskabelige Forskningsteam: LaRouches Strategiske
Forsvar af Jorden

Hal

BH Cooper, Jr. PhD PE: Infrastrukturelle

behov for jernbane-, energi- og vandsystemer til at fremme den
fremtidige økonomiske udvikling af Afrika

**POLITISK ORIENTERING den 21. februar
2019:**

**Lyndon LaRouche er død, men hans ånd
og ideer lever videre
i det nye paradigme vi skaber.
Se også 2. del her.**

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Lyd:

Invitation til Schiller Instituttets Internationale konference i USA Lad os skabe en ny og mere human epoke for menneskeheden

Schiller Instituttets konference, den 16. februar 2019 i USA

Sjældent, om nogensinde før, er verden blevet grebet af en sådan tummel, som nu. Med Brexit-afstemningen i Storbritannien, Trumps valgsejr mod det neoliberale etablissement i USA, valget af en anti-EU-regering i Italien, De gule Vestes oprør i Frankrig – alt sammen udtryk for et globalt oprør mod den neoliberale økonomiske politik i det transatlantiske system, et system, der står overfor at opleve et nyt økonomisk krak, som er meget værre end i 2008. Samtidigt har initiativet fra Kina med Den Nye Silkevej, det største perspektiv for infrastrukturudvikling i menneskets historie, skabt en hidtil uset dynamik for

økonomisk vækst og optimisme. Et nyt sæt af internationale relationer udvikler sig, hvilket skaber et potentiale for at overvinde det gamle paradigme med geopolitik og krig.

Da præsident Nixon forlod Bretton Woods-systemet i august 1971, var det Lyndon LaRouche, som profetisk og offentligt advarede om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, der erstattede det, uundgåeligt ville føre verden til faren for en ny depression og en gentagelse af fascismen, medmindre der blev oprettet en ny, retfærdig økonomisk verdensorden.

I dag manifesterer faren for en ny fascisme sig tydeligt gennem bestræbelserne fra det gamle paradigmes kræfter på at opretholde en unipolær verden gennem løbende geopolitiske konfrontationer, selv med risiko for at kaste verden ud i en ny verdenskrig, som denne gang indebærer faren for udslettelsen af den menneskelige art med atomvåben. På den anden side er en ny, meget mere retfærdig økonomiske verdensorden hurtigt på vej frem, en verdensorden, som for første gang giver udviklingslandene mulighed for at overvinde underudvikling og fattigdom. Det bedste eksempel på dette er Kinas fantastiske præstation med at løfte 800 millioner mennesker ud af fattigdom i løbet af de sidste 40 år, et ubestrideligt bevis på et princip for hele verden. Hvis Kina kan gøre dette, hvorfor kan vi så ikke? Hvis Vesten forsøger at undertrykke fremkomsten af dette nye system, står Verden i fare for at falde i "Thukydids fælde", nemlig faren for at den nuværende dominerende magt forsøger på at forhindre den nye magt i at opstå ved krig: en apokalypse – i en tidsalder med atomvåben.

Lyndon LaRouche udviklede en unik videnskabelig teori om fysisk økonomi, hvilket etablerede ham som verdens fremmeste økonom, hvis analytiske tilgang og kreative kraft i formulering af løsninger er mere presserende end nogensinde før. Han har krævet etableringen af et nyt Bretton Woods-system, i samme ånd som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt: nemlig at erstatte det nuværende spekulative system gennem konkursbehandling og omorganisering, og oprette et nyt internationalt kreditsystem, hvis hovedformål er at skabe en videnskabelig drivkraft for verdensøkonomien, som det presserende grundlag for at muliggøre teknologioverførsel til udviklingslande for at overvinde resterne af kolonialisme for altid. Den næste økonomiske platform, som defineret af LaRouche, skal være en fusionsbaseret økonomi med internationalt samarbejde inden for rumforskning og rumrejser, der er rettet imod etablering af landsbyer på månen. Dette bliver den nødvendige næste fase i udvidelsen af infrastrukturen i Den Nye Silkevej – som bliver til Verdens-landbroen – ud i det nærliggende rum.

I 2005 udviklede LaRouche en smuk vision for planetens næste 50 år, en vision om

samarbejde på grundlag af et nyt sæt af internationale relationer, inspireret af ideerne og forståelsen af universets lovmæssighed fra sådanne tænkere som Nicholas af Cusa, Gottfried Wilhelm Leibniz, Vladimir Vernadsky og Albert Einstein.

LaRouche har også specificeret, at fire nationer, nemlig USA, Kina, Rusland og Indien, er unikt positioneret til at indlede et nyt system, hvor alle suveræne nationer kan deltage som ligestillede. Det Britiske Imperium er yderst opmærksom på denne fare for dets eksistens, hvilket for en stor del forklarer, hvorfor de har gjort alt for at vælte Trumps præsidentskab i USA, og for at forhindre udviklingen af et gavnligt forhold mellem USA og især Rusland og Kina.

Det har været en integreret del af LaRouches filosofi, at der ikke er nogen skelnen mellem naturvidenskab og stor klassisk kunst, da det er de samme kreative evner i det menneskelige sind, der skaber gyldige opdagelser både indenfor videnskab og kunst, opdagelser, som tjener som drivkraft for al økonomisk udvikling. I dag oplever vi i Vesten en dyb moralsk og kulturel krise, hvilket ikke alene truer vort samfunds moralske fibre, men fører til ødelæggelsen af det kreative potentiale i nutiden og fremtidige generationer.

Det er derfor et eksistentielt spørgsmål for civilisationen at skabe en ny renæssance af klassisk kultur i samme tradition som Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms. Samtidig må og skal menneskets højeste idealer, som udtrykt af de største digtere og filosoffer, genoplives. Den kulturelle krise kan kun overvindes gennem æstetisk uddannelse af mennesket med det udtrykkelige sigte at skabe smukke sind og sjæle.

Det er formålet med den kommende konference med Schiller Instituttet i USA at samle tænkere fra USA og andre lande, der er motiveret af det presserende behov for at præsentere ideer i den hensigt at forme det nye paradigme – den nye epoke af menneskeheden – på en sådan måde, at den langsigtede overlevelse af den menneskelige art garanteres.

Panel 1: En ny verdensorden, baseret på naturlov: Kan menneskeheden regere sig selv for at sikre vores eksistens som en art? Lyndon LaRouches koncept om en Fire-Magts-aftale: De næste 50 års menneskelige udvikling.

Panel 2: Principperne for fysisk økonomi: Leibniz, Hamilton, List, Carey, LaRouche. Systemet med amerikansk økonomi og den kinesiske model. Afrika som det nye Kina, med afrikanske egenskaber.

Panel 3: Det fantastiske perspektiv med en international renæssance af klassisk

kultur. Den æstetiske uddannelse af mennesket for sindets og sjælens skønhed.

Panel 4: Videnskabens grænser: Hvordan vil menneskeheden se ud om 100 år? Den videnskabelige metode, der ligger til grund for LaRouches økonomiske principper. Hvad adskiller mennesket fra dyrene?

Klassisk musikkoncert om aftenen.

Deltag den 16. februar 2019!

For mere information, kontakt:

Schiller Instituttet

Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v.

1903 Frederiksberg C

E-mail: si@schillerinstitut.dk

Tlf.nr.: fastnet: 35 43 00 33, mobil: 53 57 00 51

Kontaktpersoner

Michelle Rasmussen ● 53 57 00 51

Feride Istogu Gillesberg ● 25 12 50 33

[Schiller Instituttets Konference:](#)

Mod en fire-magts-aftale om et "nyt paradigme" for udvikling.

Se også 2. del. Klik her.

Konference den 13. september 2018

Panel 1, med Helga Zepp-LaRouche og Jason Ross

Helga Zepp-LaRouche er hovedtaler på konferencen og giver en unik indsigt i den dynamiske kamp mellem den "Nye silkevejs Ånd", som svæver hen over verden, præget af de seneste udviklinger i Indien og Pakistan, og på topmøderne mellem USA, Sydkorea og Nordkorea, versus tilhængere af det gamle geopolitiske paradigme, der fortsat giver næring til konflikter. Jason Ross beviser efterfølgende, at Kinas massive investeringer i infrastruktur i nationer i Afrika virkelig er gavnlige for begge parter. Konferencen fastlægger evnen til at afværge tragedien i denne skelsættende begivenhed i menneskets historie, og til at skabe et "Nyt Paradigme" af medmenneskelige relationer.

Panel To, med Senator Black, Jim Jatras og Roger Stone

Det andet panel indeholder delstatssenator Richard Black (R-VA10), James George Jatras, den tidligere amerikanske diplomat, Dmitry Polyanskiy, stedfortrædende fast repræsentant for den Russiske Føderation til FN, Roger Stone, som er rådgiver for Trump-fraktionen i det Republikanske Parti og Helga Zepp-LaRouche. Senator Black og James Jatras leverer skarpe advarsler om risikoen for at USA intervenserer på al-Qaeda's side i konflikten i Syrien Idlib-provinsen. Mr. Polyanskiy giver et kort, men rammende budskab, der garanterer for at forhandlingerne fortsætter mellem USA og Rusland. Roger Stone præsenterer sin unikke baggrund i det Republikanske Parti og beundring for LaRouches kamp for et retfærdigt økonomisk system. En livlig spørgerunde, der involverer Fru LaRouche, Jason Ross fra det første panel, Roger Stone samt publikum følger efter panelet.

Hvordan overvindes geopolitik og faren for en ny verdenskrig

Tidspunktet kunne ikke have været mere gunstigt for Schiller Instituttets konference den 30. juni – 1. juli 2018, netop som der opbygges momentum for konsolideringen af et nyt paradigme, drevet af den diplomatiske og økonomiske politik, der defineres af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Monumentale forandringer har fundet sted i de seneste måneder, idet et voksende antal nationer indgår i den nye strategiske geometri, der er centreret i en USA-Rusland-Kina-alliance, som dukker op på trods af massiv modstand fra de britiske og amerikanske netværk, der agerer for at bevare en farlig gammel verden defineret af geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche gav hovedtalen om “Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens Verden.” Med henvisning til det planlagte møde den 16. juli i Helsinki mellem Trump og Putin, udtrykte hun håb om, at der vil blive etableret en dagsorden for et nyt paradigme, som vil sætte en stopper for det neoliberale dogme, der har ført til katastrofe for så mange. De 68 millioner flygtninge, som De Forenede Nationer rapporterede om i slutningen af 2017, er blot et af de mere chokerende resultater af den brutale politik, som den transatlantiske verden har ført i den seneste periode. Vejen ud er at deltage i, og sprede dynamikken af, den Nye Silkevej, sagde hun, hvilket er i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som Lyndon LaRouche, hun selv og Schiller Instituttet har forsvaret i forskellige former og projekter i over 40 år.

Hovedtalen blev fulgt af det første panel, der blev åbnet af Vladimir Morozov (47:18), programkoordinator for det russiske råd for internationale anliggender, en ledende tænketank tilknyttet det russiske udenrigsministerium. Han talte om emnet “Ruslands rolle i den nye verdensorden”, en rolle, som skal baseres på genopbygning af gensidig tillid mellem lande. Men han advarede om, at de nødvendige ændringer i den globale orden ikke sker fra den ene dag til den anden. At erstatte fortidens unipolære verden med en multipolær verden, sagde Morozov, er ikke en løsning, da det indebærer, at der er mange poler, der hver især er i konkurrence med de andre. Multilateralisme er en bedre tilgang efter hans opfattelse, og involverer samarbejde gennem internationale organisationer som FN, SCO, BRICS-organisationen, Eurasian Economic Union osv. om en dagsorden for global denuklearisering og økonomisk udvikling.

Den anden tale, “Globalisering med modsat fortegn, og udfordringen for Kinas udenrigspolitik i den nye tidsalder” blev givet af Dr. Xu Jian (1:01:20), vice præsident for Kinas Institut for Internationale Studier (CIIS) og Senior Research Fellow og direktør for CIIS Akademiske Råd. De igangværende ændringer i verdensordenen repræsenterer en række grundlæggende udfordringer, påpegede han,

såsom hvordan man kan overvinde social uretfærdighed og ulighed og en ulige fordeling af udvikling i verden, der forværres af globalisering og markedsøkonomi. Kina har forpligtet sig til princippet om fred og udvikling, som præsident Xi Jinping gentagne gange har sagt, men Kina står over for udfordringen af hvad Xu kaldte "tre farlige faldgruber": "Thukydids fælde" defineret af Joseph Nye, med at udøve for meget styrke, "Kindleberger-fælden", som refererer til magter, der er for svage til at levere globale offentlige goder og "Koldkrigs-fælden" med ideologiske forskelle.

Publikum hørte derefter fra den amerikanske delstats-senator Richard Black (1:26:17) fra Virginia via en videopræsentation om "De sande amerikanske interesser." Senatoren fordømte meget stærkt den "ikke-erklærede amerikanske krig mod det syriske folk", ført imod et land, der faktisk er tyngdepunktet i den globale krig mod terrorisme. USA har uddannet, bevæbnet og finansieret fremkomsten af jihadisme, anklagede han, for i Syrien at gennemtvinge et regimeskifte, som på ingen måde er i De forenede Staters interesse. Faktisk var Syrien før 2012 et af de fem sikreste lande i verden.

Pensioneret oberstløjtnant Ulrich Scholz (1:49:35), en tidligere tysk pilot i luftvåbnet og NATO-planlægger, behandlede emnet "Interesse-monstre: Demokrati, Menneskerettigheder, og andre Hyklerier". Politikere taler meget om "værdier" og "menneskerettigheder" for at retfærdiggøre deres krige, beskyldte han, men hvad de tilstræber og beskytter er brutale interesser. Han mindede om, at han før Irak-krigen i 2003 havde advaret om, at en sådan krig ville ende i en "global jungle", hvilket den vitterlig og ulykkeligvis gjorde. I stedet for strategier med intimidering, som dominerer vestlig politik i dag, foreslog han, at der skal skabes en balance baseret på gensidig respekt for de andres interesser, og implementering af menneskerettighederne – i modsætning til blot at tale om dem. Scholz forsvarede stærkt en tilgang, der bestod af lande, som betragtede andres interesser, – ikke fra deres eget standpunkt, men "fra oven", som fra et højt hævet tårn, der giver et altomfattende overblik.

Pensioneret Oberst Alain Corvez (2:06:44), international konsulent, tidligere rådgiver for de franske forsvars- og indenrigsministerier, talte om at "USA's fornægtelse af en multipolær verden gør overgangen meget smertefuld." Med henvisning til senator Blacks intervention, bemærkede han, at præsident Trump er meget udfordret af den "dybe stat" derhjemme, det skjulte oligarki, der har tvunget ham til at fortsætte med militære interventioner. Denne politik er ikke i det egentlige Europas interesse, eller hvad Charles de Gaulle kaldte "Europas nationer", i modsætning til Den Europæiske Union, som er blevet et teknokratisk, overnationalt regime. Det afgørende spørgsmål for Frankrig er, efter Corvez 'opfattelse, hvornår Frankrig endelig vil det undsige Saudi-Arabien og Qatar for deres aggressive politik i Mellemøsten, rettet imod Syrien og Yemen? Sanktionerne mod Iran, som EU har truffet afgørelse om, går også imod Europas sande interesser.

Panelet blev afsluttet med en live-præsentation, som blev streamet fra USA; en præsentation af Roger Stone (2:33:36), en politisk strateg fra Trump-fraktionen i det Republikanske Parti, der talte om "den Præsident Trump som europæerne ikke kender. "Han fordømte det "onde to-parti duopol", det vil sige Bush'ernes og Clintons magt, der sammen med Obama-administrationen gennem otte år, har fremmedgjort amerikanere fra begge partier så meget, at de stemte en "outsider" ind i Det hvide Hus. Den såkaldte "Russiagate-skandale", sagde Stone, er bare et røgslør til at dække over "duopolets" magtmisbrug imod den nominerede Trump, der startede helt tilbage i maj 2016, på et tidspunkt hvor Trumps nominering ikke engang var sikker. "Duopol"-samarbejdet for at kapre 2016-valget foregår stadig, hvilket fremgår af chikanen mod Stone selv, der forhindrede ham i at deltage personligt i denne Schiller-Institut-konference. Han gennemgik den åbenbare rolle, som den britiske efterretningstjeneste spiller i de nuværende operationer mod Trump.

Økonomiske og politiske potentialer for Bælt og Vej-initiativet.

I konferencens sidste panel tog talere fra Tyskland og fra Sydøsteuropa fat på det potentiale, der kan udløses ved at tilslutte sig BRI.

Elke Fimmen (10:54) fra Schiller Instituttet åbnede diskussionen med en præsentation af "En ny perspektivplan for fremtiden – hvordan Øst- og Sydøsteuropa kan deltage i skabelsen af et nyt globalt økonomisk mirakel". Hun opfordrede vesteuropæiske nationer til at lave deres hjemmearbejde og indse, at kun ved at samarbejde med Kinas silkevejsprojekt sammen med Rusland og den Eurasiske Økonomiske Union, kan der opnås langsigtet velstand, stabilitet og fred. Nationers sande rigdom, understregede hun, ligger i udviklingen af deres befolkningers kreativitet. Som eksempler på hvad der kan gøres, rapporterede hun derefter om de resultater, der blev opnået i regi af "16 + 1" -samarbejdet mellem Kina og de central- og østeuropæiske lande.

"Balkans syn på det nye paradigme" var temaet, der blev taget op af prof. Ivo Christov (25:48), medlem af det bulgarske parlament. Med udgangspunkt i den geopolitiske aksiomatiske erklæring om, at "geografi er skæbne", pegede han på den vigtige placering af Balkan-regionen, med dens interessante historie, økonomi og kultur, som en port til Europa, både for landruterne og den Nye Silkevejs havruter. Det er også mødestedet for forskellige interesser fra USA, Rusland, Tyrkiet og Kina, sagde han. Til slut understregede han Balkans betydning for forandring.

Den fremtrædende tyske økonom Folker Hellmeyer(46:34) talte om "mulighederne for integration af den Eurasiske Told og Økonomiske Union og Kinas OBOR-initiativ". Han bemærkede "den enorme opstigning" af asiatiske lande over de sidste årtier, hvilket er uden sidestykke i historien. Det eurasiske kontinent accepterer ikke længere de gamle industrilandes overherredømme, sagde han, hvis lande, i modsætning til de fleste asiatiske lande, står overfor "aldrig, politisk træthed og gæld". De sidstnævnte opretter deres egne alternative institutioner, såsom AIIB, New Development Bank eller CIPS som modstykke til SWIFT. Hellmeyer viste, at den Eurasiske Told og Økonomiske Union (EAEU) er den mest oplagte partner eller bro for at bringe Europa ind i samarbejde med One Belt, One Road-programmet.

Prof. Duško Dimitrijević (1:10:36), en stipendiat ved Institut for International Politik og Økonomi i Beograd, Serbien, kom ind på "Kinas nye Silkevej: Muligheden for fredelig udvikling i verden". Bælt & Vej-strategien tilbyder at bringe rigdom til andre nationer, i modsætning til geopolitisk fragmentering. Kina udvikler venskabsforbindelser med udviklingslande som Serbien, et lille, landlåst, militært neutralt land, og deres økonomiske samarbejde er blevet opgraderet flere gange. I 2016 besøgte præsident Xi Serbien og underskrev 20 samarbejdsaftaler.

Hans von Helldorff (1:36:45), talsmand for Forbundsforbundet for det Tyske Silkevejsinitiativ, talte om "En nødvendig lovramme for investeringer af tysk og europæisk SME-økonomi i de nationale økonomier langs den nye silkevej". Efter at have beskrevet BRI som en fredspolitik med enorme dimensioner, beklagede han, at det betragtes med sådan skepsis i Tyskland. Han pegede på sanktionerne mod Rusland som blot et enkelt eksempel på en politik, der straffer tyske små og mellemstore virksomheder så hårdt. Der er efter hans mening behov for, at den tyske regering støtter "das Mittelstand" i sine aktiviteter i Eurasien og Kina, ved at tilvejebringe et klart regelsæt, et sikkerhedsnet for erstatningskrav, samt eksportfinansiering.

Leonidas Chrysanthopoulos (1:57:55), en forhenværende ambassadør for Grækenland og tidligere generalsekretær for Den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Sortehavet (BSEC) talte om "Integrationen af det eurasiske kontinent". Han understregede de vigtige følger, som positive økonomiske projekter har på at bringe tidligere politiske modstandere sammen for at arbejde på et fælles projekt. For eksempel ville projektet, der kendes under navnet Sortehavsringvejen, forene medlemmerne af BSEC og lette vejtransporten fra Sortehavslandene til Europa.

Hans anden pointe var, at EU er stærkt imod den reelle økonomiske udvikling, da bureaukraterne har mistet kontakten med befolkningen og kun er interesserede i at redde bankerne. Han hævdede ganske kraftigt, at EU skulle elimineres, således at nationer kunne arbejde bilateralt for at etablere økonomiske forbindelser fri for restriktioner fra Bruxelles. I den sammenhæng henviste han til sagen om

Ungarn, som havde arbejdet med Kina om højhastighedstog, og blev stoppet af EU. En video med titlen "Den Eurasiske Kanal og Den Nye Silkevej." var blevet lavet til konferencen af professor Nuraly Bekturganov (2:16:14), vicepræsident for Akademiet for Naturvidenskab i Kasakhstan. Dette projekt, der er blevet diskuteret i detaljer af både Kasakhstans præsident Nazurbayev og den russiske præsident Putin, ville gøre det muligt for store skibe at transportere fragt på op til 100 tons dwt direkte fra det Kaspiske Hav til Sortehavet, og derfra til Middelhavet og videre til oceanet. Det ville i høj grad øge skibsfragt over hele Eurasien.

Konferencen blev afrundet af en 90 minutters åben diskussion mellem talerne og tilhørerne om en lang række spørgsmål (2:33:25). Helga Zepp-LaRouche konkluderede konferencen ved at pege på en fundamental forskel i værdier, som for øjeblikket hersker mellem Vesten og Kina: I Europa er finansspekulationen voldsom, mens fattigdommen stiger, hvorimod den kinesiske ledelse er forpligtet til at fjerne fattigdom, ikke kun indenlandsk, men også i udlandet, og deres tænkning er baseret på konfucianisme.

Zepp-LaRouche har hævdet, at den nærmeste ækvivalent til Konfucius i Vesten, er Friedrich Schiller. Konfucius og klassisk indisk filosofi stræber efter at uddanne følelserne til ikke at kunne fostre onde tanker, ligesom Schiller gjorde, især i hans æstetiske breve. Vi har studeret, hvordan Renæssancen kunne bringe verden ud af den mørke tidsalder ved hjælp af gode ideer, stor kunst og stor videnskab. Vi kan gøre det igen i dag. "Vi bør være glade. Vi lever i en tid, hvor vi kan ændre tingene. Slut jer til os! Det er meget sjovt! ", konkluderede hun.

[Fremtiden for de europæiske lande](#)

Konferencens 3. panel søndag formiddag præsenterede en optimistisk og entusiastisk diskussion om de reformer og ændringer, der er nødvendige, for at Europas nationer kan tage del i det nye paradigmes win-win-diplomati og samarbejde.

Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès og 3 gange kandidat til det franske præsidentvalg, åbnede panelet med en udfordring, nemlig at Europa må vende tilbage til ideen om at bidrage til "den menneskelige civilisation", hvilket, som han sagde, er "helt anderledes og i modsætning til EU. "Europa har underkastet sig imperiet i London og Wall Street, sagde han, hvilket ødelægger nationerne her og dets naboer i Afrika og Mellemøsten. EU-topmødet om

indvandringspolitik den 28.-29. Juni blev baseret på et princip om udvælgelse, som er i overensstemmelse med en EU-politik, der har accepteret ideen om et univers baseret på nulsumsspil reglen. Svaret er, at se på den nye model for relationer mellem større lande, nemlig modellen for Den nye Silkevej. I modsat fald er Europa i fare for at blive tilintetgjort på grund af manglende kreativitet.”

Cheminade blev efterfulgt af professor i filosofi, og præsident for den internationale fremskridtsorganisation, Dr. Hans Köchler (29:17), som talte om “genoprettelsen af international lov.” Hvorfor, spurgte han, er nationer og deres ledere ikke blevet holdt ansvarlige i en æra, der siden 2003 har været karakteriseret ved destruktive krige, invasioner, regimeskifte? Den juridiske norm er, at når en lov overtrædes, har det konsekvenser. Håndhæver vi normer for international ret i dag? Svaret han gav, er “Nej.” Selv om international lov siger, at brugen af magt og trussel om magt er ulovlig, bliver dette ikke håndhævet. Han pegede på en modsigelse i forbindelse med dannelsen af FN’s Sikkerhedsråd, hvilket er at hvis et af de 5 permanente medlemmer engagerer sig i aggressiv handling, kan medlemmet nedlægge veto imod enhver indvending imod dets brug af magt, sådan som det er sket flere gange. Hvis det ikke er muligt at ændre FN’s vedtægter, sagde han, så burde det måske erstattes af en ny institution, som ikke er underlagt “diktaterne for magtpolitik”.

Marco Zanni (1:01:57), italiensk medlem af Europa-Parlamentet, efterfulgte dr. Köchler og talte om EU’s manglende evne til at løse problemer på mange områder som bank- og finanspolitik, sikkerhed og indvandring. Fra 2010 og fremefter har EU ikke genoprettet den økonomiske vækst, men snarere skabt “makroøkonomiske ubalancer og stigende polarisering” inden for Unionen. Efter at have gennemgået disse forsømmelser spurgte Zanni: “Kan vi genoverveje en anden institutionel ramme?” Idet EU er over-afhængig af andre i økonomiske og sikkerhedsmæssige forhold, foreslog han et alternativ baseret på at gøre Europa til en “bro mellem USA og de fremvoksende magter i øst”, hvilket ville være muligt med Trump-regeringen. Han gentog flere gange, at EU burde se på “Kina-modellen”, især i forbindelse med kreditpolitik og i forbindelse med indvandringsskrisen. Det nuværende system er dysfunktionelt. Hvad angår den nye italienske regering, er målet, ifølge Zanni, at “reformere” EU og blive et eksempel på, hvordan man arbejder sammen med Kina.

En anden taler fra Italien, professor Michele Geraci, var programsat til at tale på samme panel om betydningen af det europæiske samarbejde med Kina for at udvikle Afrika, men i midten af juni blev han udnævnt til viceminister for det økonomiske udviklingsministerium for den nye regering, hvorved hans deltagelse blev forhindret. Han sendte en kort lydhielsen, som blev afspillet for

konferencens deltagere.

Præsentationerne blev afsluttet af Dr. Armin Azima(1:30:40) fra Hamborg Universitet. Azima præsenterede et kortfattet og knusende angreb på omlægningen til "vedvarende energi" indenfor EU, og foreslog i stedet at Tyskland skal mestre fusionsteknologi, hvilket "vil åbne porten til en ny og vidunderlig verden med muligheder, der for øjeblikket er utænkelige". Han bemærkede, at problemet med kerneaffald fra fissionsteknologier kan løses af en ny reaktortype, BN-800, der nu er i brug i Rusland, og som kan afbrænde " nukleart affald "som om det var konventionelt nukleart brændsel. Han afsluttede med at spørge alle om, hvad det ville være muligt at gøre, hvis energi var ekstremt billigt og rigeligt, som tilfældet ville være med udviklingen af nuklear fusion.

I diskussionen efter disse præsentationer blev der rettet adskillelige spørgsmål til Zanni, herunder en udveksling mellem Hussein Askary, Zanni og Cheminade om den triangulære udvikling i Afrika. Askary protesterede mod den almindelige opfattelse af, at afrikanere "stiller sig i kø for at tigge om penge" fra Europa. Zanni var enig, idet han sagde, at de afrikanske lande skal bemyndiges ved at indføre den kinesiske model med at yde kredit direkte til udvikling snarere end at give penge til private virksomheder, som EU gør det for nærværende. Cheminade formulerede problemet således, at Europa har indført den britiske monetaristiske politik, mens Kinas udvikling ikke er baseret på "penge", men på at fremme kreditpolitikker, der igen er fremmende for menneskers kreative kræfter, hvilket Lyndon LaRouche altid har insisteret på, er grundlaget for økonomisk udvikling.

Det andet hovedtema var en dialog mellem professor Köchler og Helga Zepp LaRouche om, hvordan man genopretter retsprincippet. Det underliggende spørgsmål, som LaRouche rejste, er at basere love på principper, der afspejler den kosmologiske orden, hvilket, som Zepp-LaRouche bemærkede, altid har været Lyndon LaRouches tilgang. Köchler tilsluttede sig denne opfattelse og tilføjede, at menneskerettighedserklæringen fra 1948 erklærer, at ethvert menneske besidder "naturlige rettigheder", en doktrin som "forener alle racer og etniske grupper".

[Hvordan Bælt og Vej-Initiativet](#)

forandrer Afrika

Konferencens andet panel var sat til at omhandle forandringer fremkaldt af Bælt og Vej-Initiativet (BRI), som den eneste humane måde at håndtere flygtningekriser på. Indledende bemærkninger blev givet af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der understregede, at der skal skabes en ny og lige verdensorden, hvis de mange flygtningekriser i verden skal løses.

Han blev efterfulgt af førstesekretæren for økonomi og handel ved Folkerepublikken Kinas ambassade i Tyskland, Wang Hao (14:45), som oprindeligt skulle have talt under panel III, men som uforudset ikke var i stand til at vente. Han opfordrede EU, som er Kinas største handelspartner, til at deltage i Bælte og Vej-initiativet. På grund af sine begrænsede ressourcer er Kina meget afhængig af andre, sagde han, herunder Tyskland og Europa. Tyskland er det største, ikke-asiatiske, medlem af AIIB, som også 18 andre europæiske lande har tilsluttet sig. Han opfordrede europæiske virksomheder til at komme op med deres egne projekter for videregående samarbejde.

H.E. Yusuf Maitama Tuggar (24:22), ambassadør for Forbundsrepublikken Nigeria i Tyskland, opfordrede tilhørerne til ikke at anlægge den binære "Kina versus Europa betragtning, et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for samarbejdet mellem alle tre." Afrika skal deltage i alle diskussioner om infrastruktur, udvikling og migration. Et eksempel han nævnte er projektet for genopfyldning af Chad-søen. Et sådant transformativt projekt er, hvad der er nødvendigt, for bæredygtig udvikling, sagde han og dette må finansieres. "Det vil lykkes, hvis alle lægger deres hoveder og hænder sammen."

Mohammed Bila (38:30), en model-ekspert fra Lake Chad Basin Kommissionens Lake Chad Basin Observatory, forklarede om Transaqua-projektet, og hvor projektet står nu, efter topmødet i Abuja marts 2018 mellem otte afrikanske stats- og regeringschefer, som godkendte projektet. Det vil bringe økonomisk udvikling og direkte forbedre sikkerheden for syv lande, og indirekte for fem mere. Bila forklarede, hvordan der vil være værdiforøgelse langs vandvejen. Konceptet, med dets gensidige fordele, kan også øge den regionale handel, skabe ny økonomisk infrastruktur som flodhavne, containerterminaler, agroindustrielle zoner og nye veje langs den 2.400 km lange vandvej.

Den lange historie af relationerne mellem Kina og Afrika blev taget op af Amzat Boukari-Yabara (1:01:18), en afrikansk historiker og generalsekretær for den Panafrikanske Umoja Liga. Kritikken af den kinesiske tilstedeværelse i Afrika, en kritik som er udbredt i de vestlige medier, er mere motiveret af nedgangen i den euro-amerikanske indflydelse på markeder, som de troede ville være deres for evigt, end af en reel interesse for afrikanernes fremtid. Hans synspunkt er, at når et hvilket som helst afrikansk land forhandler med Kina eller et andet stort

land, bør det altid huske på den overordnede interesse for Afrika som et kontinent. Boukari-Yabara foreslog også at oprette en panafrikansk bank for erstatning og genopbygning.

Abdullatif Elwashali og Aiman Al-Mansor (1:21:12) fra den yemenitiske sammenslutning for Menneskerettigheder og Fred, INSAN, rapporterede om den forfærdelige situation i deres land, foranlediget af aggressionskrigen, der føres af den saudiarabisk ledede koalition. Efter 3 års krig er nationen ødelagt, der er over 36.000 civile ofre, heraf 14.000 dødsfald, og befolkningen lider under en humanitær katastrofe, der er forværret af luft- og søblokaden. De citerede nogle alarmerende statistikker: 1,25 millioner mennesker trues af sult og epidemier, mens 33 millioner lider af mangel på medicinske forsyninger. 896 skoler er blevet fuldstændig ødelagt, og 55 % af de medicinske faciliteter er nu ubrugelige. Humanitær bistand er ikke forestående, alt imens det internationale samfund er utilbøjelig til at hjælpe. Uanset deres påstande, intervenserer saudierne militært for at vriste den politiske kontrol fra Sana'erne og svække dets militære styrker. Ellers er Yemen et valg for geografisk placering af det Nye Silkevejsprojekt, men den saudisk ledede koalition ønsker at forhindre win-win samarbejde.

Hussein Askary (1:41:00) gav også en præsentation af hans nye rapport om genopbygningen af Yemen, en operation, som betegnes Felix. Formålet med denne operation (kaldet "Felix" efter det oprindelige latinske navn Arabia Felix for regionen Yemen) er ikke at genopbygge landet, som det var før krigen startede, men at tilvejebringe den "økonomiske platform" for en velstående og progressiv nation og dets forbindelse til BRI. Han beskrev tiltag for at vende de politikker, der er blevet pålagt over en 30-årig periode med betingelser givet af IMF og Verdensbanken, tiltag såsom oprettelsen af en Yemenitisk nationalbank for genopbygning og udvikling til finansiering af genopbygningen af landet, og opførelse af udviklingskorridorer, der via Oman og Iran forbinder Yemen med Afrika og til den Nye Silkevej.

[Introduktion til Helga LaRouches Nye Paradigme Webcast den 5. juli 2018](#)

Helga Zepp-LaRouche udarbejdede den 17. juni et udkast til Den Europæiske Union (EU), der forklarede hvordan "eksemplet fra Singapore" viser, at tidligere fjendtligt indstillede nationer kan arbejde sammen om at løse tilsyneladende uhåndterlige problemer, når de tager fat på kriser ved at anlægge ånden fra den nye Silkevej. Desværre har EU ikke taget imod hendes råd. Imidlertid hørte de

over 300 deltagere på Schiller Instituttets konference den 30. juni -1. juli på embedsmænd fra Rusland, Kina, USA, Nigeria, Yemen og mange europæiske lande, som arbejder hen imod dette mål. Deltag i Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast, når fru LaRouche giver indsigt i, hvorledes fordelene ved det nye paradigme kan realiseres over hele verden.

POLITISK ORIENTERING:
Før Trump-Putin møde:
Schiller Instituttets konference
markerer overgang til det nye
paradigme.
Se også diskussionen.

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Europa har fået et nyt lederskab: Schiller Instituttets konference opnår alle sine mål

Leder fra LaRouchePAC, 2. juli, 2018 – Schiller Instituttets netop afsluttede konference i Tyskland den 30. juni -1. juli gjorde præcis det, som stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche offentligt havde foreslået, at EU's »migrations-topmøde« 28. – 29. juni burde gøre. [\[1\]](#)

Det var at fokusere det europæiske lederskab på udvikling af økonomi og infrastruktur i Afrika, gennem samarbejde mellem Europa og Kina og forlængelse af Bælte & Vej Initiativet ind i Mellemøsten (Sydvestasien) og Afrika. Således vil den eneste, reelle løsning på krisen med strømme af migranter, der flygter ind i Europa fra terroristkrige og forarmelse i disse områder, begynde. (Naturligvis vil der komme en genoplivning af europæisk, højteknologisk industri fra denne proces.)

Men EU-topmødet blev holdt uden at behandle LaRouches forslag og gjorde efter alt at dømme ingen verdens ting. Men Schiller Instituttets møde, der gik ud fra det høje standpunkt i fr. LaRouches åbningstale – et nyt paradigme for internationale relationer, baseret på nationernes gensidige udvikling – opnåede det, som EU-topmødet ikke satsede på, og etablerede sig selv som et nyt lederskab for Europa.

Konferencen bragte 300 europæiske ledere og aktivister sammen til to dages nonstop-drøftelse af en forlængelse af Bælte & Vej Initiativet, og med afrikanske ledere, kinesiske og russiske diplomater og ekspertrepræsentanter, europæiske eksperter inden for økonomi og militær, der talte, samt en dynamisk »Ny Silkevejsorganisation« fra det krigshærgede Yemen. GBTimes, et medieselskab med base i Finland, der fokuserer på at »bringe Kina nærmere«, har leveret en udstrakt dækning af begivenhederne.

Desuden udtalte to amerikanske talere fra politiske kredse, og som støtter præsident Donald Trump, deres stærke støtte til Schiller Instituttets kampagne for at erstatte krige med udvikling i disse områder. Deres præsentationer kan ligeledes blive bredt cirkuleret i USA.

Planlægningsdokumenterne for at opnå dette arbejde er udgivet af *EIR* og Schiller

Instituttet: *Anden udgave af Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika*[\[2\]](#), og den arabisksprogede rapport *Operation Felix: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej*.[\[3\]](#) Konferencens begivenheder vil blive udgivet i *Executive Intelligence Review* i de kommende uger. Helga Zepp-LaRouche havde forudsagt, at topmødet mellem USA og Korea 12. juni ville blive en »game-changer« for det nye paradigme, og hun påberåbte ånden fra dette møde i sin hovedtale.[\[4\]](#) Med endnu et Trump-Kim-møde, der allerede er bragt på bane til FN's Generalforsamlings sammentræde til september i New York, vil den næste, potentielle game-changer, især for en afslutning af »evindelig krigsførelse« i Mellemøsten, blive topmødet mellem præsidenterne Trump og Putin den 16. juli.

Den britiske modstand mod dette Helsinki-møde er ekstraordinært voldsom; britisk efterretnings »Russiagate«-kampagne mod præsident Trump, der har til formål at gøre samarbejde mellem USA og Rusland umuligt og at tvinge præsidenten ud af embedet for blot at overveje et sådant samarbejde. Forsvarsminister Mattis har netop skriftligt truet med at afslutte den amerikansk-britiske særlige forsvarsrelation; og, med Trump, der efter planen skal mødes med den britiske premierminister May tre dage før sit topmøde med Putin, må vi være i højeste alarmberedskab med hensyn til britiske sabotagehandlinger mod dette topmøde.

Men Helga LaRouche pegede også på en langt mere generel trussel mod det nye paradigme – et truende finanskrak, der eksploderer ud af en superophedet, global boble af selskabsgæld, der er blevet pustet op af de »fire store« centralbanker siden krakket i 2007-08. Trump har midlertidigt afværget dette krak med en enorm selskabsskattelettelse, men har herved formodentlig blot gjort krakket værre, når det rammer.

At stoppe dette krak betyder omgående at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling sådan, som vælgere i USA og Europa bliver ved med at kræve. Og det kræver oprettelsen af nationale kreditinstitutioner for at erstatte den spekulative kasinogæld, som sandsynligvis blot vil fordampe under Glass-Steagall.

En sådan statskredit udstedes af Kinas offentlige, kommercielle banker til at være drivkraft for Bælte & Vej Initiativets udviklingsprojekter. Men USA og de europæiske lande har endnu ikke genopdaget Alexander Hamiltons metode til at gøre dette. Det forklares i Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens – og Verdens – Redning«[\[5\]](#) fra 8. juni, 2014, og er dét, der gør LaRouches bevægelse til det nye lederskab.

[\[1\]](#) Se: Helga Zepp-LaRouche: [»EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«](#)

[2] Se: [Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden«. Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)

[3] Se: [Introduktion til rapporten af dens forfatter, Hussein Askary](#)

[4] Se: [Helga Zepp-LaRouche: »Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens verden«](#)

[5] Se: [LaRouches Fire Love, feature](#)

Schiller Instituttets internationale konference 30. juni-1. juli, Tyskland: Panel I, alle taler (video)

Med Helga Zepp-LaRouches åbningstale, *Modsætningernes sammenfald – Morgendagens verden*, samt andre taler.

Hussein Askarys tale på Schiller Instituttets konference, 30. juni: Hvordan Bælte & Vej Initiativet er i færd med at forandre Afrika; den eneste humane løsning på flygtningekrisen

Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på,

og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på mudderet under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Helga Zepp-LaRouche: Motsætningernes sammenfald – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i

banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Vælg kreativitet, ikke tragedie, inden for økonomi og statskundskab Schiller Instituttets konference i New York City, 9. juni, 2018, Panel II.

Talere: Dennis Speed, nordøst-kordinator for Schiller Instituttet: »LaRouche-metoden – podekrystallen for en ny kultur«;

James George Jatras, tidligere amerikansk diplomat og tidligere rådgiver til det Republikanske senatslederskab: »Det presserende nødvendige Trump-Putin-topmøde«;

Richard Black, senator for staten Virginia: »Den strategiske betydning af sejr, fred og udvikling i Syrien«.

En livlig Spørgsmål & Svar-session følger herefter.

Se også: Konferencens hovedtale af Helga Zepp-LaRouche: »Silkevejsånden er smittefarlig« (pdf., dansk), samt video med hele Panel I:

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=25347>

Silkevejsånden er smittefarlig! Hovedtale af Helga Zepp- LaRouche, Schiller Instituttets konference i New York, 9. juni, 2018: Dona Nobis Pacem – Giv os fred, gennem økonomisk udvikling

Jeg er faktisk meget optimistisk med hensyn til situationen. Jeg mener, der absolut er en mulighed for, at vi i den nærmeste fremtid vil se fremkomsten af et fuldstændig Nyt Paradigme for civilisation. For allerede på nuværende tidspunkt samles flertallet af nationer omkring ideen om, at der findes én menneskehed, og som tilhører en højere orden end nationale interesser og end selv geopolitisk konfrontation. Aldrig før har modsigelsen mellem og åbenheden i kampen mellem det Nye Paradigme og det gamle paradigme været mere åbenlys end netop nu. Denne konference blev oprindeligt planlagt for at fremskynde denne proces ...

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Øvrige talere på Panel I:

Jason Ross, medforfatter af rapporten "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; En vision for en økonomisk renæssance".

Dr. Xu Wenhong, vicegeneralsekretær for Bælte & Vej-studier, det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber, Ét Bælte, én Vej-initiativet.

Dmitry Polyanskiy, første permanente vicerepræsentant for den Russiske

føderation til FN.

Diskussion.

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne

rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.«

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

[»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.](#)

Part 1:

Part 2:

**[Afrikas lysende fremtid på
Kinas Bælte & Vej Initiativ.
Schiller Institut-konference i
New York, 7. april 2018.
Hovedtale af Jason Ross. \(Video\)](#)**